

iPure^{cz}

iTunes Match | iOS 12 | Batoh Peak Design
Apple bonboniéra #2 | Apple Fotky #12

iPure.cz 44/2018, druhý ročník | **Šéfredaktor a zakladatel:** Filip Brož

Redakce: Jan Březina, Lukáš Gregor, Petr Škuta, Jura Ibl, Karel Giebisch, Ondřej Holzman, Patrik Pavelka, Jiří Hubík, Jan Kučeřík, Jan Pražák, Pavel Černoch

Editor a korektury: Ondřej Holzman | **Logo:** Radek Petřík

Grafická úprava a sazba: Cinemax, s.r.o., www.cinemax.cz

iPurecz, s.r.o., IČ: 06481663 | **Kontakt:** redakce@ipure.cz

Chwata doskonatości

Editorial ■ Jura Ibl

Sedím ve Varšavě na balkóně Oly, kterou jsem nikdy neviděl. V bytě, jenž strčí do kapsy leckterý hotel, ale za cenu lepšího kempu.

Na Foursquare už jsme našli dobré kafe a o pár metrů dál restauraci, kterou by nenašel ani Lonely Planet. Pod barákem si můžeme půjčit elektrokolo. Donavigoval nás sem Waze i přes policejní uzavírku dálnice. V peněžence nemám nic než kousek plastu. Nic víc ani nepotřebuju. V telefonu mám mobilní připojení a neplatím nic navíc. Je to vlastně normální. Co je na tom? Ale můj mozek pořád křičí: „Žiješ v budoucnosti, žiješ v budoucnosti, ty vole!“ V Interstellaru říká postava Michaela Caina: „Když jsem byl mladý, lidé vynalézali něco neuvěřitelného každý den.“ Občas si připadám přesně takhle a trochu doufám, že nám jednou nechcípne kukuřice.

Když se v tomto čísle Honza Pražák ptá, jestli se dá dosáhnout dokonalosti, tak já vám řeknu, že jsme sakra blízko. Hezké letní čtení.

iTunes Match vs. Apple Music

Magazín ■ Filip Brož

Jsmeme velmi rádi, že nám do redakce posíláte různé dotazy a připomínky. Na jejich základě přemýšlíme o novém obsahu. Tento článek je jedním z nich. Často se ptáte, jaký je rozdíl mezi iTunes Match a Apple Music. Mám si předplatit obě služby? Co když mám nějakou svoji hudbu v knihovně a zapnu Apple Music, nezmizí mi? Podobné otázky jsou rozhodně na místě. Rozdíl mezi oběma službami je sice minimální, ale pro uživatele velmi podstatný.

Kalifornská společnost není v oblasti hudebního průmyslu žádný nováček. Cestičku vyšlapal Steve Jobs, který se dohodl na exkluzivních podmínkách s hudebními vydavatelskými a všechny je přetáhl do iTunes Storu. Co si budeme nalhávat. V minulosti nebyli lidé ochotni platit za hudbu, vše se regulérně stahovalo a originální cédéčka se „pálila“ jak o život. Jobs však nabídl alternativu v podobě virtuálního obchodu, kde jedna písnička stála 99 centů.

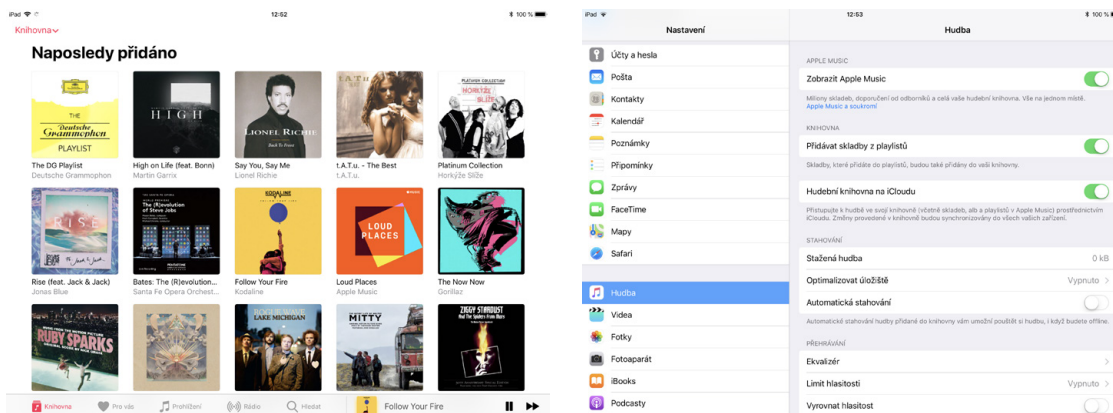
Steve Jobs jasně definoval to, jakým způsobem dnes posloucháme, získáváme a sdílíme hudbu. Podíl na tom má i ikonická bílá krabička – iPod. Pojďme se však vrátit k hudebním službám.

Již v roce 2011 kalifornský technologický gigant představil zajímavou službu iTunes Match, jejíž funkcionality se s Apple Music v jistém ohledu trochu překrývá. Dodnes znám spousty lidí, kteří si iTunes Match platí a mají strach zapnout Apple Music, aby nepřišli o své hudební sbírky. Na jednu stranu jim rozumím, protože není žádným tajemstvím, že se to mnoha uživatelům stalo.

CO JE TO ITUNES MATCH

iTunes Match vám zajistí na všech vašich zařízeních přístup k veškeré vaší hudbě, a to i ke skladbám, které jste importovali z jiných zdrojů, například z CD.

První věta, která se zobrazí v Apple podpoře, když zadáte klíčové slovo iTunes Match, je zcela vystihující. Za 649 korun ročně vám, podobně jako Apple Music, umožní nahrát si do cloudu až 100 000 písní z vaší lokální sbírky v iTunes a k těm mít následně přístup až z deseti zařízení v rámci jednoho Apple

ID včetně až pěti počítačů. Jediné, co musíte udělat, je zapnout si Hudební knihovnu na iCloudu.

iTunes Match ovšem hudbu do vašeho zařízení streamuje trochu jiným způsobem. Pokud si přehráváte hudbu z iTunes Match, stahujete si takzvané cache. I tato služba ovšem nabízí možnost hudbu si z cloudu kompletně stáhnout do zařízení pro lokální přehrávání bez nutnosti připojení k internetu. Hudba z iTunes Match je při tom stažena v o něco vyšší kvalitě, než je tomu u té z Apple Music. Takže zde máme první výhodu!

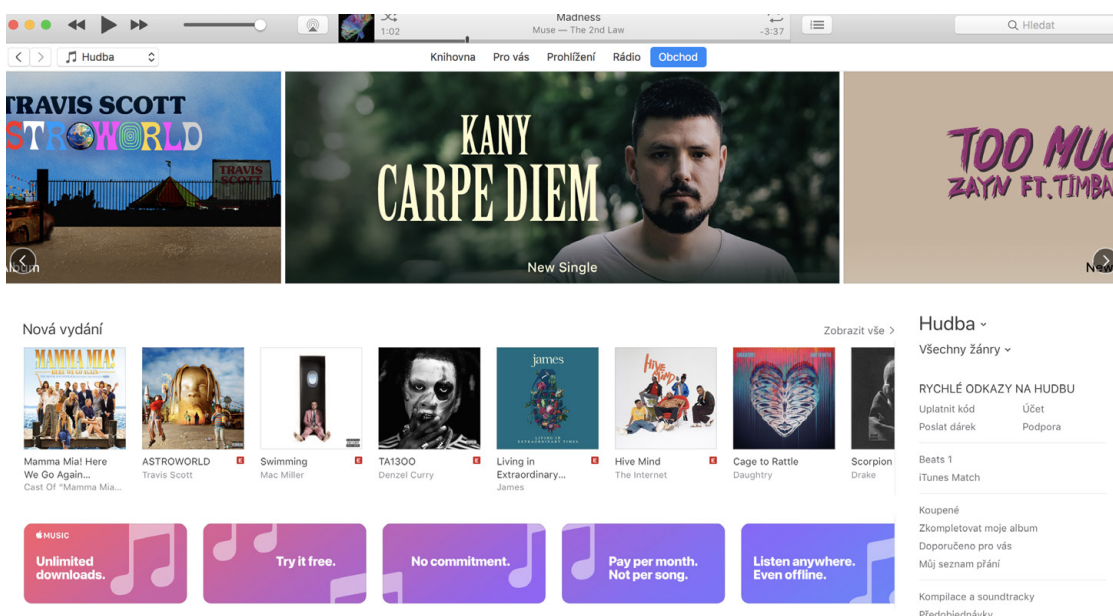
DRM OCHRANA

Velký rozdíl mezi iTunes Match a Apple Music je ovšem v tom, že skladby stažené prostřednictvím iTunes Match nejsou šifrovány DRM technologií (Digital Rights Management). Pokud tedy přestanete za službu platit, všechny skladby, které již

byly staženy do jednotlivých zařízení, v nich zůstanou. Přístup ztratíte pouze ke skladbám v cloudu, do kterého přirozeně nebudete moci další skladby ani nahrávat.

V praxi to může vypadat tak, že jste si v minulosti skrze iTunes Match nahráli do iPhoneu například nové album U2, které není šifrované DRM technologií. Oproti tomu stejné album uložené do vašeho iPhoneu pomocí Apple Music již ochranu DRM má, stejně jako u dalších streamovacích služeb. Rozdíl je zcela zřejmý. V případě, že máte skladby bez DRM, můžete je dál exportovat a používat pro osobní potřebu.

Hudbu bez DRM můžete získat i zakoupením alba či písniček skrze iTunes Store. Jednoduše vám taková hudba patří. V případě Apple Music ji máte jen půjčenou po dobu vašeho aktivního předplatného a nemůžete s ní zacházet nebo poslouchat mimo

Apple Music. Jakmile přestanete za Apple Music platit, všechna hudba vám ze zařízení zmizí.

POZOR PŘI STAHOVÁNÍ VLASTNÍ HUDBY

Důležité je také zmínit, že Hudební knihovna na iCloudu (možnost přehrávání alb na všech vašich zařízeních) funguje jen tehdy, když máte aktivní buď Apple Music nebo iTunes Match. Pokud jen připojíte svůj iPhone k Macu či PC a nahrajete tam skrze iTunes nějaké album stažené z internetu, tak bez aktivního Apple Music nebo iTunes Match album nedostanete na další svá zařízení.

Co když mám iTunes Match a chci Apple Music. Přijdu o svoji starou hudbu?

Nepřijdete. V minulosti bohužel mnoho uživatelů o své sbírky přišlo, ale Apple chybu napravil a funkce iTunes Match obsahuje i Apple Music. V praxi tak nemá smysl platit za obě služby dohromady. Pokud však chcete své členství v iTunes Match ukončit a přejít na Apple Music, důrazně doporučujeme zálohovat celou svoji knihovnu a všechna alba. Následně po spuštění Apple Music, byste měli vidět celou svoji původní knihovnu z iTunes Match. Dokonce si můžete své sbírky doplnit.

Ještě jednou však zdůrazňuji. Bez zálohy vaší původní knihovny, a to nejlépe na nějaký fyzický disk či úložiště, Apple Music neaktivujte! Zrušte předplatné iTunes Match a pak si můžete užívat výhody Apple Music.

PROČ TEDY ITUNES MATCH JEŠTĚ EXISTUJE?

Pracovně jsem to nazval pro „staré páky“. iTunes Match stále funguje pro lidi, kteří mají vlastní hudební sbírku, za kterou utratili nehorázné peníze a chtějí si ji použít na všech svých Apple zařízeních. V takovém případě mohou poslouchat až 100 000 skladeb, přičemž nákupy z iTunes Storu se do toho nezapočítávají. Uživatelé iTunes Match jsou

však ochuzeni o kurátorské playlisty, videa, sekci přátel a další výhody, které nabízí jen Apple Music.

Jednoduše řečeno, pokud nemáte v počítači opravdu velkou hudební sbírku, tak na iTunes Match rovnou zapomeňte. V každém případě je lepší si předplatit Apple Music. Tři měsíce máte zdarma a využít můžete až 45 milionů skladeb. Následně máte na výběr tři tarify – studentský (69 korun měsíčně), individuální (149 korun měsíčně) anebo rodinný (229 korun měsíčně až pro šest lidí).

CHCETE I PŘESTO ITUNES MATCH?

1. Otevřete iTunes na Macu nebo PC (nejnovější verzi).
2. Nahoře v okně iTunes klikněte na Store.
3. Na pravé straně okna v části Rychlé odkazy klikněte na iTunes Match.
4. Klikněte na tlačítko Odebírat.
5. Objeví se okno se zprávou, že k zahájení odběru iTunes Match je nutné přihlášení, zadejte proto Apple ID a heslo, které jste používali při nakupování v iTunes Storu.
6. Můžete být požádáni o ověření fakturačních údajů. Jakmile přidáte platný způsob platby, klikněte na Odebírat. K úhradě předplatného iTunes Match můžete použít kredit z obchodu, ale přesto musíte mít při objednávání zadaný platný způsob platby.
7. Vyjádříte souhlas s Podmínkami poskytování služby iTunes Match.
8. iTunes automaticky prohledá skladby ve vaší knihovně iTunes. Průběh můžete sledovat na ukazateli postupu. Prohledávání můžete kdykoli ručně pozastavit nebo obnovit kliknutím na tlačítko Stop, respektive Start.

Až tento proces skončí, uvidíte vedle položek, které jsou k dispozici ke stažení z iCloudu, ikonu stažení (mrak se šipkou dolů). Pokud ikonu stažení nevidíte, položka už je ve vaší místní knihovně iTunes. A to je celé.

| Lze dosáhnout dokonalosti?

Magazín ■ Jan Pražák

Představení nových operačních systémů v červnu tohoto roku na WWDC bylo velkolepé. Apple se opět zaměřil na kvalitu, a především na funkčnost. Ve výsledku to přineslo spíše menší novinky než speciální funkce a novoty. Většina uživatelů tento krok určitě přivítá s otevřenou náručí, protože každý z nich denně se zařízením pracuje. Díky tomu bude rychlost a odezva telefonu, třebaže několik let starého, žádanější než cokoliv jiného.

Jsem člověk, který vždy čeká na podzimní oficiální vydání nových systémů. Po zkušenostech nadšenců v předchozích letech jsem si uvědomil, že mnoho novinek nepotřebuji hned, pokud by to mělo za následek vytvoření problémů při používání zařízení v denním režimu.

Letos jsem však udělal odvážný krok vpřed. Četl jsem od českých i zahraničních recenzentů, že stabilita je vyšší než kdykoli dříve. O to více je práce inženýrů v Apple vidět na nejstarším podporovaném zařízení – iPhone 5S. Vzhledem k tomu, že je to můj pracovní telefon a já jsem se právě chystal na dovolenou do Rakouska, rozhodl jsem se, že si vyzkouším novinky a případně se po dovolené vrátím ke stabilnímu systému. Byla polovina července, pátek v podvečer.

Asi je zbytečné říkat, že v sobotu jsem vyrážel již se všemi třemi iOS zařízeními v plné novotě. Malé 5S totiž překonává v rychlosti veškeré

Vedle rychlého běhu systému mi tyto novinky stačí k tomu, abych si nový iOS 12 zamiloval. Je tu tedy konečně dokonalý systém?

představy. A novější 7 nebo iPad Pro? Jé, to se zase Applu něco povedlo.

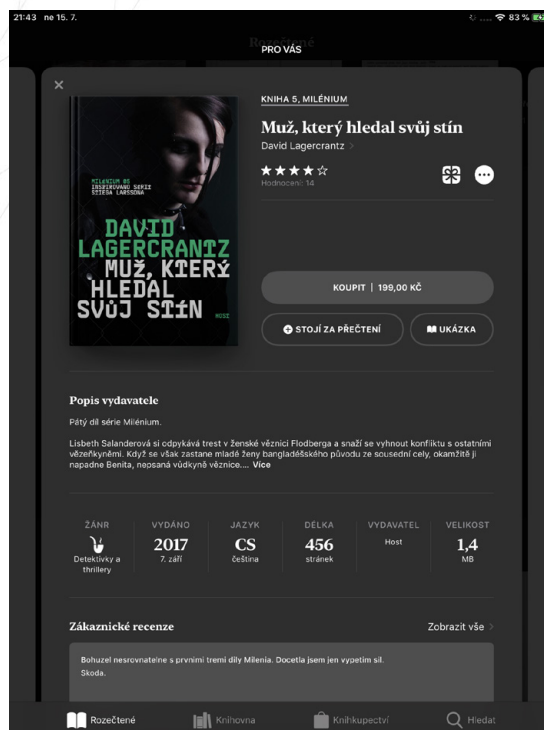
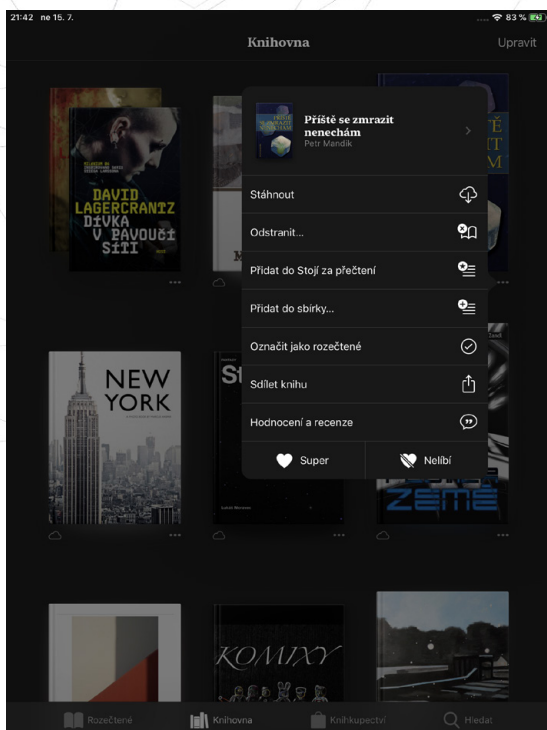
VIPLATIL SE

Samozřejmě jsem byl natěšený na novinky. Těch ale kromě rychlosti není tolik, což není na škodu, jak jsem psal výše. Sám patřím mezi uživatele, kteří budou rádi za rychlou odezvu i u rok, dva starého zařízení, a nemusí být každý rok zahlceni funkcemi, které ani běžně nevyužijí.

Co je na tomto systému skvělé? Upřímně mne nadchly tři hlavní změny. O Času u obrazovky mluvit nebudu, tuto část systému krásně rozebrali kluci v našem YouTube kanále – iPure Gadgets Channel. Další skvělou věcí je výtečná haptická odezva. V prostředí 11. operačního systému se vždy po přitlaku notifikace chvěla, někdy jste nevěděli, zda jste zatlačili správně a občas měla zpoždění. Tady je odezva 3D Touch přesnější a dobře propracovaná je i práce s oznámeními na zamčené obrazovce. K tomuto tématu přidám i drobnou pecku pro majitele

zařízení bez 3D Touch: teď již nemusíte klepat pro posun v opravě textu zběsile na displej pro vyvolání lupy. Stačí podržet prst na mezeríku a máte stejný „trackpad“ pro posun jako novější zařízení.

Z čeho mám ale největší radost, to jsou Apple Books. Na rozdíl od sečtělého bráčky, který vystudoval filozofickou fakultu, jsem čtenářem spíš příležitostným. Paradoxně jsem přečetl víc knih v ePub verzi, i když mám papír jako takový rád. Začínal jsem na malém displeji svého prvního iPhone 3G. Soukromá elektronická knihovna urazila velkou cestu od první veřejné „dřevěné“ verze. A práce s vlastní knihovnou propojenou s obchodem a doporučováním nových knih i celkový design aplikace jsou o pořádný kus dál. Dovoluji si říct, že je to podobný skok jako zažil App Store v minulém roce. Podtrhávání, přidávání komentářů, dokonce i jednotlivé barvy jsou stejné. Ale pocitově jste s vašimi knihami na nové úrovni. Načítání knih, možnost jejich přidávání do sbírek, označování přečtených nebo přejmenování jsou fantastické funkce. No a pro

milovníky tmavého režimu se design knihovny sám po západu slunce přepne do tmavé noční verze.

Vedle rychlého běhu systému mi tyto novinky stačí k tomu, abych si nový iOS 12 zamiloval. Je tu tedy konečně dokonalý systém? Protože se jednalo o druhou veřejnou betu, drobné chyby mu promiň. Navíc další drobné novinky mohou přijít v dalších systémových aktualizacích, jak to v posledních letech má Apple ve zvyku. Sám jsem ale perfekcionista, takže bych chyby promíjet neměl, a to ani u sebe. Nicméně, stejně jako neexistuje dokonalý člověk, tak neexistuje ani jeho dokonalý výtvar v našich strojích.

Takže shrnuto: ani Apple zatím nedosahuje dokonalosti. Jednoduše proto, že to není v lidských silách.

KONEČNĚ DOKONALOST?

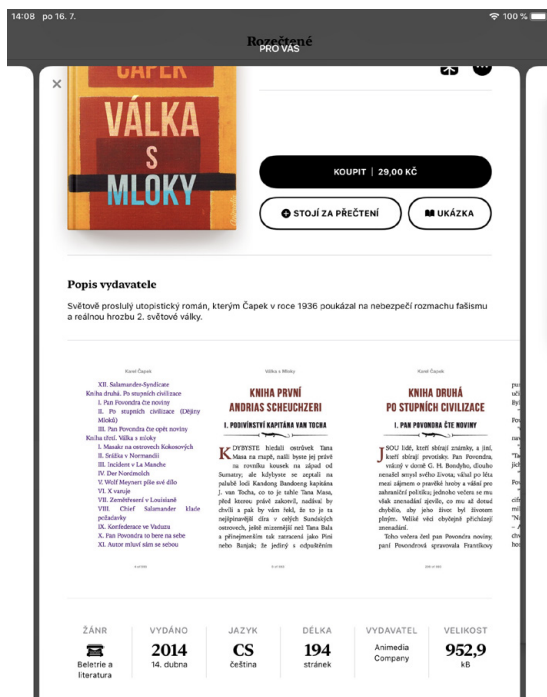
Díky zlepšení v posledních letech jsem ukotvil své vyvolené aplikace v domečku z jablečných sadů. Přesto jsem našel nějaký prostor pro vylepšení, kde iOS viditelně zaostává za konkurencí. První moje mínus padá na hlavu Mailu. Jediná věc, kterou jsem

si přál vylepšit na iPhone verzi e-mailové komunikace, je přidávání příloh. Na velkém displeji klepnete na ikonu kancelářské sponky, ale na malém musíte držet prst a pak se ještě několikrát trefovat na šipku, než se dostanete na přidání přílohy. Co by to Applu udělalo?

Další velkou věcí je pro mne nutné vylepšení v oblasti Kalendáře a Připomínek. Vkládání dat přirozeným jazykem by uvítali všichni uživatelé. A spolupráce s kolegou nebo členem rodiny na jednotlivé konkrétní připomínce místo celého seznamu? A co třeba přidání přílohy k připomínce? Nechci moc, že?

Mezi drobnými změnami bych uvítal, kdyby uživatel nebyl maten změnou znaků a symbolů na klávesnici. Vždy emotikony ležely vedle mezníku a znaky u okraje obrazovky. V iOS 12 si budete muset zvyknout na jiný režim. Stejně tak by bylo skvělé posílat kolegům složku se soubory na iCloudu odkazem. A samozřejmě bychom všichni milovali, kdyby už zobrazení zesílení zvuku nezabralo půlku displeje telefonu.

Takže shrnuto: ani Apple zatím nedosahuje dokonalosti. Jednoduše proto, že to není v lidských silách, ani když dáte dohromady skvělé týmy plné chytrých hlav. Leda si počkat na dobu, kdy budou lidé tak dokonalí, že skloubí funkčnost a inovaci v jedno. Zatím tam nejsme, ale můžeme si užívat odvahy uživatelů, kteří zkoumají, zda se té perfektní formě neblížíme.

14:08 po 16.7. Rozčtené PRO VÁS

VÁLKA S MLOKY

KOUPIT | 29,00 Kč

STOJÍ ZA PŘEČTENÍ | UKÁZKA

Popis vydavatele

Světové prosulky utopistický román, kterým Čapek v roce 1936 poukázal na nebezpečí rozmachu fašismu a reálnou hrozbu 2. světové války.

Popis knihy

XII. Salomond-Syndikace
Kuchařka. Po úspěšném občanském
II. Pan Povondra čte noviny
III. Po úspěšném občanském
IV. Po úspěšném občanském
V. Po úspěšném občanském
VI. Po úspěšném občanském
VII. Po úspěšném občanském
VIII. Po úspěšném občanském
IX. Po úspěšném občanském
X. Po úspěšném občanském
XI. Po úspěšném občanském
XII. Po úspěšném občanském

**KNIHA PRVNÍ
ANDRIAS SCHEUCHZERI
I. PODIVINSTVÍ KAPITÁNA VAN TOCHA**

KDYBYSTE hledali ostrůvek Tana Masa na mapě, našli byste jej právě na rovníku kousek na západ od Sumatry; ale kdybyste se zeptali na palubě lodi Kandong Bandoeng kapitána J. van Tocha, co to je tahle Tana Masa, před kterou právě zakorvil, nadával by chvilu a pak by vám řekl, že to je ta nejšpinavější díra v celých Sundských ostrovech, ještě míznější než Tana Bala a přinejmenším tak zatracená jako Piri nebo Barjak; že jediný s odpuštěním

**KNIHA DRUHÁ
PO STUPNÍCH CIVILIZACE
I. PAN POVONDRA ČTE NOVINY**

SOU lidé, kteří sbírají známky, a jiní, kteří sbírají prvotisky. Pan Povondra, vrátný v domě G. H. Bondyho, dlouho nenašel smysl svého života; váhal po léta mezi zájmem o pravěké hroby a vášní pro zahraniční politiku; jednoho večera se mu však znenadání zjevilo, co mu až dotud chybělo, aby jeho život byl životem plným. Veliké věci obyčejně přicházejí znenadání.

Téhož večera četl pan Povondra noviny, paní Povondrová spravovala Frantíkovo

ŽÁNŘ VYDÁNÍ JAZYK DÉLKA VYDAVATEL VELIKOST

Beltrina a literatura 2014 14. dubna CS 194 stránek Animedia Company 952,9 Kč

Válka s Mloky

Karel Čapek

KNIHA PRVNÍ ANDRIAS SCHEUCHZERI I. PODIVINSTVÍ KAPITÁNA VAN TOCHA

KDYBYSTE hledali ostrůvek Tana Masa na mapě, našli byste jej právě na rovníku kousek na západ od Sumatry; ale kdybyste se zeptali na palubě lodi Kandong Bandoeng kapitána J. van Tocha, co to je tahle Tana Masa, před kterou právě zakorvil, nadával by chvilu a pak by vám řekl, že to je ta nejšpinavější díra v celých Sundských ostrovech, ještě míznější než Tana Bala a přinejmenším tak zatracená jako Piri nebo Barjak; že jediný s odpuštěním

6 of 183

KNIHA DRUHÁ PO STUPNÍCH CIVILIZACE I. PAN POVONDRA ČTE NOVINY

SOU lidé, kteří sbírají známky, a jiní, kteří sbírají prvotisky. Pan Povondra, vrátný v domě G. H. Bondyho, dlouho nenašel smysl svého života; váhal po léta mezi zájmem o pravěké hroby a vášní pro zahraniční politiku; jednoho večera se mu však znenadání zjevilo, co mu až dotud chybělo, aby jeho život byl životem plným. Veliké věci obyčejně přicházejí znenadání.

Téhož večera četl pan Povondra noviny, paní Povondrová spravovala Frantíkovo

100 of 183

Město jinak – s batohem Peak Design

Recenze ■ Jiří Hubík

Už je to mnoho let, krátce po mých 18. narozeninách, co jsem si udělal řidičský průkaz a pořídil své první auto. Byl to takový splněný sen, který jsem bral jako první výrazný krok k dospělosti. Dnes vím, že tomu tak nebylo. Stal jsem se jen líným a pohodlným. Auto jsem využíval nejen k cestování, dopravě do zaměstnání či za mými klienty, ale také jsem s ním jezdil za nákupy do nedalekých potravin. Když říkám nedalekých, mám na mysli vzdálenost 300 metrů. Zároveň jsem z pohodlí svého auta měl možnost sledovat krásy měst, do kterých jsem jezdil. No, pravda, více než města samotná jsem sledoval zadní části různých aut stojících v kolonách přede mnou. Nemusím ani popisovat, že naše auta jsou často úkrytem před nepřízní počasí, šatní skříní, ze které si bereme náhradní oblečení nebo úložným prostorem, do kterého dáváme vše, co považujeme za potřebné. Ani u mne tomu nebylo jinak, a tak jsem v autě vozil několik tašek, batohů a brašen, ve kterých jsem měl vše, co jsem potřeboval a vlastně i mnohem více.

Před několika lety jsem změnil své návyky a zásadně omezil cestování autem, zejména pak po Praze, ve které se pohybují nejčastěji. Mým hlavním dopravním prostředkem se staly mé nohy, respektive chůze doplněná o běžné dopravní prostředky jako vlak, autobus, tramvaj nebo metro. Není ani tak podstatné, proč jsem to udělal, ale co to s sebou přineslo.

STAČÍ MYSLET JINAK

Jak jsem psal, mé auto bylo plné batohů a brašen, které jsem přes den využíval a které jsem pro výkon svého povolání, stejně jako pro volnočasové aktivity, potřeboval. Z počátku jsem zachoval podobný systém, jaký jsem měl v autě, tedy mít pro každou potřebu jedno zavazadlo. V ulicích jste mě tak mohli potkat s designovou taškou na má jablečná zařízení, kterou jsem měl v ruce, na rameni mi visela objemná brašna se sportovním oblečením a na zádech jsem měl batoh s náhradním oblečením, abych splnil požadavky na dress code mých klientů. Kamkoliv jsem vešel, vypadal jsem jako soumar, tedy zvíře vozící náklad. Jak tušíte, nevydržel jsem to dlouho. Nevrátil jsem se do auta, jak by někdo z vás jistě očekával, ale začal jsem přemýšlet jinak. Díky tomu jsem se dostal k batohu Everyday Backpack značky Peak Design, o kterém bude dnešní příspěvek.

REDUKCE NEJEN VÁHY

Než se dostanu k batohu Everyday Backpack, musím se vrátit trochu zpět. Když jsem si položil otázku, jak co nejlépe zredukovat objem věcí, které každý den potřebuji, přišel jsem na několik řešení, které

jsem začal okamžitě praktikovat. Prvním bylo zrušení batohu s oblečením. Naučil jsem se nosit nekonfliktní oblečení, které je průměrem očekávání mých klientů a mohu jej nosit kamkoliv. Ne vždy to jde, ale zpravidla pro 80 % mých aktivit to postačuje. Pro zbývajících 20 % jsem si stanovil pravidlo, že mé denní oblečení bude vždy v souladu s nejvýše požadovaným dress code. Občas se tak stane, že mám celý den oblek, který je vyžadován na jedinou schůzku či prezentaci.

Nebudu vás napínat a rovnou zmíním, že další změnou prošla sportovní brašna se sportovním oblečením. Věděli jste, že většina fitness klubů nabízí pronájem skříňky? Já ne, a vlastně jsem se do té doby po této informaci ani nepídil. Každopádně jsem si jednu takovou předplatil a naplnil ji sportovním vybavením, botami, kosmetikou a drobnostmi, které pro své sportovní aktivity potřebuji. Jediné, co nyní nosím, je oblečení, a věřte mi, že tričko, šortky a ručník mi zaberou minimum místa.

Ani designová kožená taška, ve které jsem nosil má jablečná zařízení, jako MacBook Pro a iPad, s dalším příslušenstvím pro prezentace nebo konzultace, nezůstala bez povšimnutí. Když denně

nachodíte více než 20 km, taška do ruky, ať je sebehezčí, se vám značně pronese. Navíc vám stále blokuje jednu ruku a když pak chcete vzít kolegům kávu a nějaký pamlsek na poradu, zjistíte, že jedna ruka je fakt málo. Nezbylo mi nic jiného než se poohlédnout po jiném řešení.

NEKONFLIKTNÍ S OMEZENÍM

Nejdříve jsem zkoušel batohy a messengery. Nebudu vás zatěžovat značkami a designy, ale jednalo se zejména o modely z prostředí IT, tedy určené pro přenášení notebooků a další elektroniky. Zpravidla měly černou barvu. Byly sice nekonfliktní a mohli jste je mít téměř ke každému oblečení, nicméně vnitřní prostor nebyl variabilní, což přinášelo

mnohá omezení. Často jsem měl k dispozici prostor pro notebook a jednu velkou kapsu, do které jsem dal vše ostatní. Když jsem například na letišti musel batoh vybalit, nebylo mi příjemné, když jsem vytahoval kabely, nabíječky a sluchátka společně s mým spodním prádlem. To samé se týkalo i sportovního oblečení, které se do batohu vešlo, ale bylo umístěno dohromady s další technikou. Není to tak dávno, co jsem našel značku Peak Design a pořídil jejich městský batoh Everyday Backpack, který mi uvedené problémy komfortně vyřešil.

VÍTĚZ BERE VŠE

Tento batoh je navržen tak, že je možné jej přizpůsobit různorodým požadavkům. Jeho vnitřní prostor

tvorí boční polstrované kapsy a tři konfigurovatelné přepážky FlexFold. Díky nim mám možnost oddělit obsah tak, že je samostatně přístupný a není v jednom chumlu na dně batohu. Zároveň má samostatnou kapsu pro notebook do velikosti 15 palců, pro tablet, vnitřní kapsu na drobnosti, kapsu na doklady a pár dalších vychytávek. Vyrábí se ve dvou velikostech (dvacetilitrový a třicetilitrový), ve čtyřech barevných variantách. Pro mé potřeby jsem vybral velikost 20 l v barevném provedení Ash (světle šedá), který můžete pořídit za necelých sedm tisíc korun.

Pokud jsem to doposud nezmínil, tak nyní napravuji. Everyday Backpack je po designové stránce povedený a nosím jej s jakýmkoliv oblečením.

Asi není tajemstvím, a mnohým z vás to již došlo, že jsem perfekcionista a mám rád věci na svém místě. Přesně to mi batoh Everyday Backpack umožňuje. Nejčastěji v něm nosím MacBook Pro 13 palců, iPad Pro 10,5 palce včetně smart keyboard, Hyper Juice 80W USB-C Charger, Hyper Drive Slim 8-IN-1 USB-C HUB, ukazovátka Logitech Spotlight Plus, několik

kabelů, wireless Powerbanku pro iPhone, zmíněné sportovní oblečení nebo cestovní oblečení na 2 dny, láhev s vodou a pár dalších nespecifikovaných drobností. Vše oddělené a samostatně dostupné.

Pokud jsem to doposud nezmínil, tak nyní napravuji. Everyday Backpack je po designové stránce povedený a nosím jej s jakýmkoliv oblečením. Světle šedá barva s modře prošitými detaily a doplňky z přírodní kůže je zajímavá a myslím, že je ze všech dostupných variant nejpovedenější. Batoh je voděodolný a jeho povrch vydrží opravdu hodně. Dvojice zipů umožňuje boční přístup po celé výšce batohu. Není tak problém najít a vyndat jedinou věc, kterou zrovna potřebuji. Hlavní kapsa je osazena magnetickým zavíráním MagLatch. Pro jeho použití jsou na batohu čtyři přesky, díky kterým mohu zvětšit objem batohu o 8 l.

Pokud by mi vnitřní prostor nestačil, mohu využít dvě venkovní kapsy, které mají magnet pro uchyacení a když nejsou používány, neodstávají od těla batohu. Vejde se do nich láhev s pitím a deštník. V jedné z kapes je skryt integrovaný úvazek s připojenou pojistkou na klíče.

Aby toho nebylo málo, mohu k batohu připojit další předměty či zavazadla. Boční kapsy obsahují stahovací pásy, které lze uchytit na nenápadné háčky, které jsou na batohu Everyday Backpack umístěny. Další dva pásy se skrývají v magnetické kapsičce, která je umístěna na svrchní části batohu.

Díky Everyday BackPack od Peak Design mám vše potřebné s sebou, komfortně uložené a v případě potřeb kdykoliv přístupné.

Když je nepotřebujete, nikde neplandají a jsou skryty. Občas pásky využívám, například, když přenáším projektor nebo když potřebuji uchytnout rakety na badminton.

Když už jsem u toho, nemohu nezmínit další doplňky, které bych v této variantě batohu nečekal. Pokud jste někdy nosili krosnu, tak víte, jak důležité je rozložení váhy, ke kterému slouží bederní popruh a hrudní pás. V Peak Designu mysleli na vše, a tak i městský batoh Everyday BackPack je těmito pásy vybaven. Bederní pás tvoří dva díly a jsou ukryty v bočních kapsách, které mají pro jejich použití výřezy, kterými je možné je bez problému vyndat a po použití opět ukrýt. Hrudní popruh je zaparkován v drážkách na ramenním popruhu, jeho konce jsou pevně uchyceny a nikterak nepřekážejí. Umožňuje připojení a odpojení jednou rukou. Pokud tedy batoh zatížím více, než je mi milé, mohu svým zádům nechat odpočinout a využít rozložení do celého těla. Také ramenní popruhy jsou lehce nastavitelné, polstrované a díky otočnému připevnění se přizpůsobí každé postavě. Everyday BackPack je jeden z mála batohů, který nosím vždy na obou ramenou a přiznám se, že jak to nemám rád, tak tady je mi to příjemné.

Everyday BackPack je také schváleným kabínovým zavazadlem všemi aerolinkami a já jej mimo městské použití samotné rád používám na dvou až

třídenní cesty, kdy je mým jediným zavazadlem. Nejen pro jeho provedení – rozměry činí 33 × 46 × 54 cm, ale i pro jeho váhu, která je 2,04 kg. Pokud letím na delší cesty, využívám jeho úchop, který je skryt na zadní části, pro uchycení na madlo kufru, který odbavuji. Také je příjemným společníkem do vlaku a autobusu, kde snese i nějaké to nevlídné zacházení v prostoru schránky nad hlavou.

VYSTUPE Z AUTA

Už netrávím čas v autě v nekonečných kolonách, nemusím se stresovat nečekanou dopravní situací a časovou komplikací při přejezdu mezi schůzkami. Nepotřebuji auto jako prostředek k přesunu, jako úkryt před počasím, ani jako úložný prostor. Jsem nyní svobodnější a užívám si více toho, co mi bylo léta skryto. Každý den, v brzkých ranních hodinách, mě zpravidla potkáte na cestě do centra Prahy, kdy se kochám nádhernými výhledy a vidím město, které je každý den jiné. Chodím ulicemi, které mi byly skryty a které mají zajímavé příběhy. Objevuji architektonické skvosty, setkávám zajímavé lidi a sleduji, jak město žije. Díky Everyday BackPack od Peak Design mám vše potřebné s sebou, komfortně uložené a v případě potřeb kdykoliv přístupné. A když zaprší, zasměju se. Nejsem z cukru a mé věci jsou v bezpečí! A víte co, zkuste někdy i vy vystoupit z auta, vemte si batoh a zažijte město jinak.

Zvuková bonboniéra #2

Hledání zvukového nástroje

Magazín ■ Pavel Černoch

Žádám tě, neruš mi mé kruhy, řekl slavný Archimédes a vydechl naposledy. Ticho. Prázdný stůl. Otevřený prostor. Myšlenky se semknou a zase se rozestoupí, jak oblaka rozhrábne vrchol hory. Pozoruji probouzející se slunce na obzoru, které pomalu vykukuje zpoza všudypřítomné žuly, jsem nehybný, jen pára stoupá z mých úst. Jsem sám a dřepím na hoře v nadmořské výšce okolo 2500 metrů. Stéblem trávy, která vyrůstá trochu níže pod vrcholem, jež jsem si při výstupu utrl z podvědomé potřeby zahnat jistý druh vnitřního neklidu, si pohrávám ve zkřehlých prstech.

Není nad to čas od času úplně vypnout. Restartovat vnitřní systémy vlastního já. Natáhnout nový firmware plicním sklípkům. Nebo být pouze a jenom sám se sebou. Po každé takové návštěvě hor, když si člověk sáhne třeba jen kousek dál za svoji komfortní zónu, posune jej to o malý kousek kupředu. Když ale zažijeme v horách menší nebo větší drama, najednou si uvědomíme, že svět není to, co byl. Žebříček priorit, přání a seznam bolístek pozbyl platnosti. A co víc, jestliže se občas ponoříme do světa ticha a samoty, cvičí nás to i v soustředění.

A co si budeme povídat, jakákoliv kreativní práce je především o soustředění. Chytit myšlenku je věc jedna, ale udržet a rozvíjet ji, na to je třeba mít velkou vnitřní sílu a odpočinutý operační systém.

NÁKUPNÍ SEZNAM

Za chvíli se slunce vyhoupne nad obzor. Je čas na malou svačinu a rovnou si můžu sbalit výbavu, kterou jsem potřeboval pro výstup na dnešní vrchol.

Jít na horách bývají mrazivá a sníh také není výjimkou.

Svlékám si softshellovou bundu, funkční čepici s Wind Stopperem nahradím šátkem, rukavice ukládám do batohu. Námraza na kamenech stezky

a stěnách již povoluje, takže z bot odinstaluji nesmeky. Svůj iPhone jsem dnes použil pouze na několik vrcholových fotek. Situace, ve kterých bych narazil na mlhu a potřeboval jeho GPS služby, dnes naštěstí nenastala. Cepín, helmu, lano ani další z horolezeckých propriet jsem dnes nemusel vybalovat vůbec. Přesto člověk nikdy neví, co ho na známé trase může potkat. Proto je potřeba být připraven na vše.

Začíná se oteplovat, a než vám povím, co povědět chci, bude takové teplo, že dolů seběhnu jen v botách, kalhotách a triku s již přebytečnou výbavou na zádech.

A úplně stejně to máte při zpracování zvuku. V zásadě si vystačíte s málem, ale když jde do tuhého, a vy chcete svoji myšlenku nechat plně vykvést, narazíte. V dalších článcích v iPure budu rozebírat toto téma do větší hloubky. Nyní se ale podívejme na základní výbavu každého zvukového designéra, který to se zvukem myslí alespoň trochu vážně. Ale nebojte se, v drtivé většině případů, když přijde na věc, vás to nebude stát ani korunu. Což se o lezecké, bežecké a outdoorové výbavě říci nedá.

DAW

Nejsem žádný kuchař, ale jedno vím. Na dobrý steak stačí kvalitní maso, sůl a pepř. Při kuchtěni zvuku

je to hodně podobné. Když máte kvalitní materiál, stačí vám místo soli ekvalizér a místo pepře zvukový kompresor. Někdy příště si ukážeme, jak bez drahých pluginů udělat delay (zpoždění) či reverb (dozvuk). Tedy laicky ozvěnu a prostředí kostela, obývacího pokoje nebo sklepa. Budeme k tomu ovšem potřebovat počítač a nějaké digitální pracovní prostředí. Tak, jako potřebuje básník prázdný list papíru, malíř čisté plátno a romantik smyslnou pannu, my budeme potřebovat DAW neboli Digital Audio Workstation. Každý DAW, ať už je výrobce nebo platforma jaká chce, umí nahrávat, editovat, míchat a exportovat hotový zvuk. Co je ale důležité říci, každý program, který si představíme, se k dané problematice staví trochu jinak. A tedy, každý program vás kreativní činností provází jinými cestami. Některý ruší vaše kruhy, jiný je naopak harmonizuje. Volba je na vás. Výsledky budou podobné. Nicméně tady platí více než jinde, že důležitá je především cesta.

GARAGEBAND - HRAVÝ ZVUK JABLKA

Asi nemá smysl jej představovat. Myslím, že každý jablečný uživatel si v tomto, řekl bych až bláznivém programu, občas zablblnul. Na druhou stranu na zvukové, hudební, písničkářské náčrty nebo

demo kapely, to myslím není špatná volba. Zadarmo nám toho jablečný sad nabídl opravdu pozhledně. Základní sada virtuálních nástrojů, inteligentní bubeník a docela slušná porce smyček. S tím se dá parádně vyřádit. Když si chcete udělat třeba jingle nebo podkres pro své youtubové video, není co řešit. Ovšem, co se týká možností editace a opravdu profesionálního nasazení, tady už GarageBand pokulhává a pro mě je pro solidní kontinuální práci nepoužitelný. Občas jej sice použiji na nějakou elementární sound designovou drobnost (většinou na vyrobení fragmentu větší smyčky), kterou dále ovšem zpracovávám již v mém hlavním DAW. Nicméně, účel k jakému byl GarageBand stvořen, plní skvěle a když jej nebudete přetěžovat, hned tak se jeho studnice nevyčerpá.

LOGIC PRO X - KDYŽ GARÁŽ NESTAČÍ

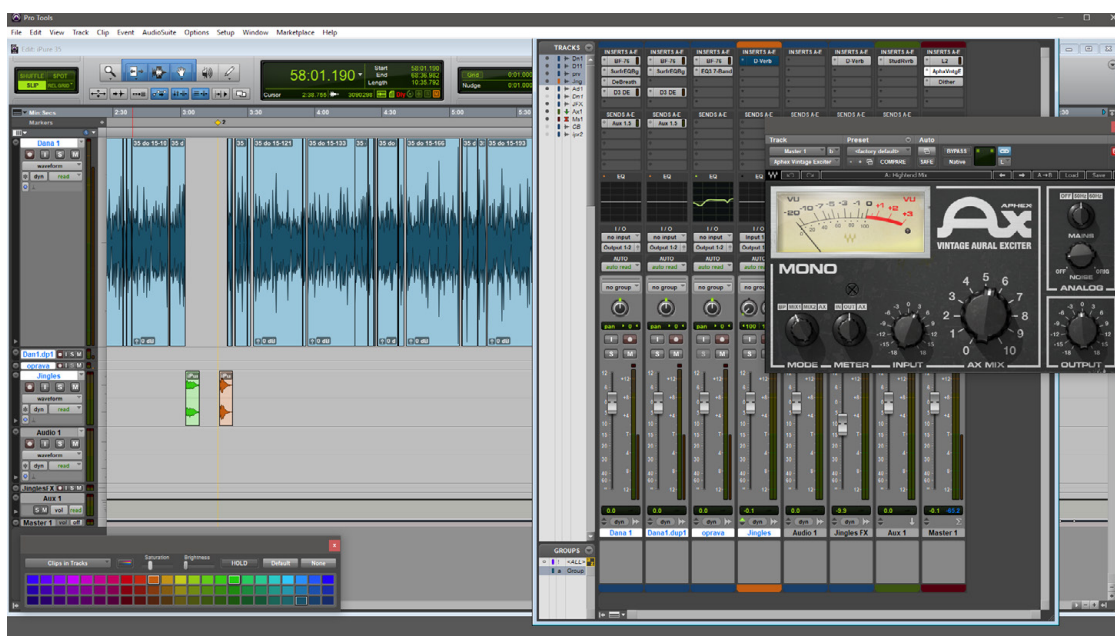
Skladatelé a hudební profici na Logic nedají dopustit. Já jsem měl Logic 9 a po asi dvou letech jsem jej prodal. V době, kdy jsem Logic používal já, byla potřeba stříhat pomocí zkratk v „reálném“ čase a možnost efektivně destruktivně editovat prioritní. A i když neříkám, že by to vůbec nešlo, Logic si chtěl hrát a já pracovat. To mě rozptylovalo. Příklad: rozstříhat 10minutový rozhovor mi v jiném DAW

trvalo 13 minut, v Logicu 30 minut. Udělat finální zvuk nějaké skladby bylo pro mě zdlouhavé a nepřehledné. Logic 9 byl takový vyspělý a mohutný brácha GarageBandu. Pro tvorbu hudby díky veliké sbírce nejen efektů a nástrojů vsuktu ideální, ale i když jsem mu dal šanci, nepřesvědčil mě.

Řada kolegů si jej nemohla vynachválit. Ano, hudební věci, které jsem v něm dělal, zněly jednoduše skvěle, a člověk se k nim dobral skoro až „netechnickou“ cestou, velmi elegantně, nenásilně a „zadarmo“. Ale zde to začínalo a končilo. GarageBand a Logic jako by si neustále chtěly hrát, a to i tehdy, když jsem potřeboval makat. Ano všechno je o zvyku, ale mě se nepodařilo jej zkrátit tak, abych byl spokojený. Bylo to ale také tím, že jsem hledal jeden zvukový program na všechno. A žádný program ze své podstaty nemůže být úplně univerzální, i když uděláte opravdu velké kompromisy v přístupu.

Pro verzi X jsem se zatím ještě neodhodlal. Myslím, že mu šanci dám, ovšem čistě na hudbu. Protože za cenu, za kterou ji dnes Apple nabízí, opět představuje neskutečnou nálož funkcí a variability. Kdo si chce hrát, skládat hudbu (integrace VST nástrojů je v Logicu báječná), či si rozvinout vlastní hudební nápad, rozhodně nebude zklamaný.

Kdo si chce hrát, skládat hudbu (integrace VST nástrojů je v Logicu báječná), či si rozvinout vlastní hudební nápad, rozhodně nebude zklamaný.

Většina profí zvukových a dabingových studií na ně nedá dopustit. Díky takové oblíbenosti Pro Tools je potom i výměna dat mezi klientem a studiem daleko jednodušší.

PRO TOOLS – MILOVAT NEBO NENÁVIDĚT

Tento DAW spatřil světlo světa v roce 1989. Pár let poté jsem se s ním jako puberták letmo seznámil, ale profesionálně jsem na něm začal pracovat až v roce 2002. Od té doby jsem potom vždy každý DAW porovnával s tímto řešením od Digidesign, nově Avid.

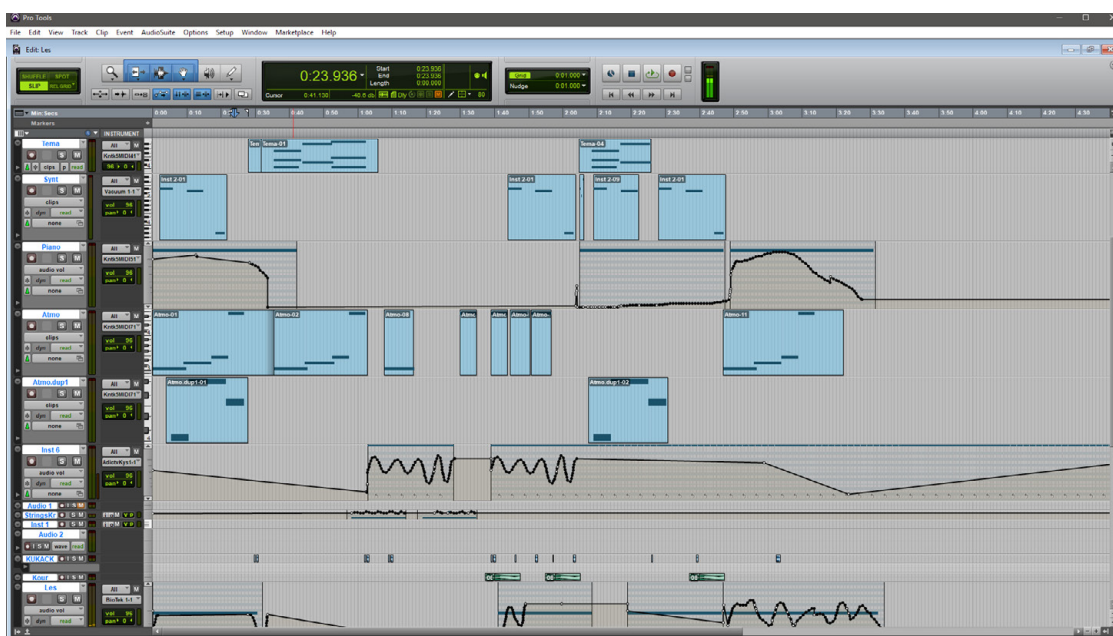
Původně bylo tohle řešení pro běžného smrtelníka nemyslitelné, protože tento DAW fungoval pouze v ekosystému Digidesign, a pořízení základní sestavy čítalo – když nepočítám samotný Mac, který v tehdejší době stál něco přes sto tisíc – desítky, potažmo ve výsledku, stovky tisíc korun.

Postupem času byly Pro Tools kompatibilní s některými zvukovými kartami od M-Audia, a nakonec se podpora rozšířila na víceméně veškeré zvukové karty. Dnes tedy po registraci a aktivaci na stránkách Avidu, můžete Pro Tools používat zdarma ve verzi Pro Tools | First. Sice je to velmi okleštěná verze, nicméně na základní seznámení s DAW nebo pro nahrání jednoduchého dema či základní sound design dostačuje. Kdyby se vám řešení líbilo, a chtěli byste využívat více funkcí

a stop, je zde cesta měsíčního paušálu, nebo klasická full verze za zhruba trojnásobek ceny Logic Pro X, tedy nějakých patnáct tisíc korun. K samotnému spuštění full verze ale potřebujete HW klíč, bez kterého PT vůbec nenaběhnou. Verzí a různých balíčků s pluginy je celá řada, ale tím se dnes zabývat nebudeme.

Pro Tools běží jak na nakousnutém jablíčku, tak i na woknech. Updaty jsou několikrát do měsíce. Nutno ale říci, že k Logicu X dostanete za třetinovou cenu nepoměrně větší množství virtuálních nástrojů a efektů, což u Pro Tools musíte dokoupit zvlášť. A také, updaty jsou u Pro Tools placené, a to formou ročního předplatného. Ano, je to podobná strategie jako zavedlo Adobe. Nicméně já jsem do Pro Tools zamilovaný. Zkrátka těch třicet let vývoje tam je velice dobře znát. Nehledě na integraci různých udělatek a profí hardware rozšíření. Za zmínku třeba stojí motorizovaný mixpult Avid Artist Mix nebo DAW controller Avid Pro Tools Dock, do kterého lze integrovat iPad a ovládat jím několik mixů zároveň.

Pro Tools jsou rozhodně jakási meta, a větší na profí zvukových a dabingových studiích na ně

nedá dopustit. Díky takové oblíbenosti Pro Tools mezi profesionálními uživateli je potom i výměna dat mezi klientem a studiem daleko jednodušší. A nejen díky tomu, že Pro Tools nabízí vlastní cloud. Výhodou také je, že když se naučíte pracovat s nejzákladnější verzí, přestup na vyšší verze vám nepřinese změnu interface. Zjednodušeně přibudou jen funkce a možnosti integrování s více zařízeními v ekosystému. Ještě bych rád dodal, že v Pro Tools se mi nejlépe ze všech možných DAW pracuje s videem. V Pro Tools otevřete video, do samostatné stopy se vám importuje zvuk, pokud jej video obsahuje, a můžete upravovat stávající nebo přidávat další zvukové stopy. Můžete samozřejmě vytvářet i stopu úplně novou. Plynulost a spolehlivost je pro mě bezkonkurenční. Video logicky editovat nelze, slouží jen k náhledu a správnému nasazení audio stopy.

Když dáte Pro Tools šanci, a pochopíte co a jak funguje, jedná se dle mého, o nejlepší volbu i vzhledem k poměru cena, funkčnost, kompromisy a stabilita.

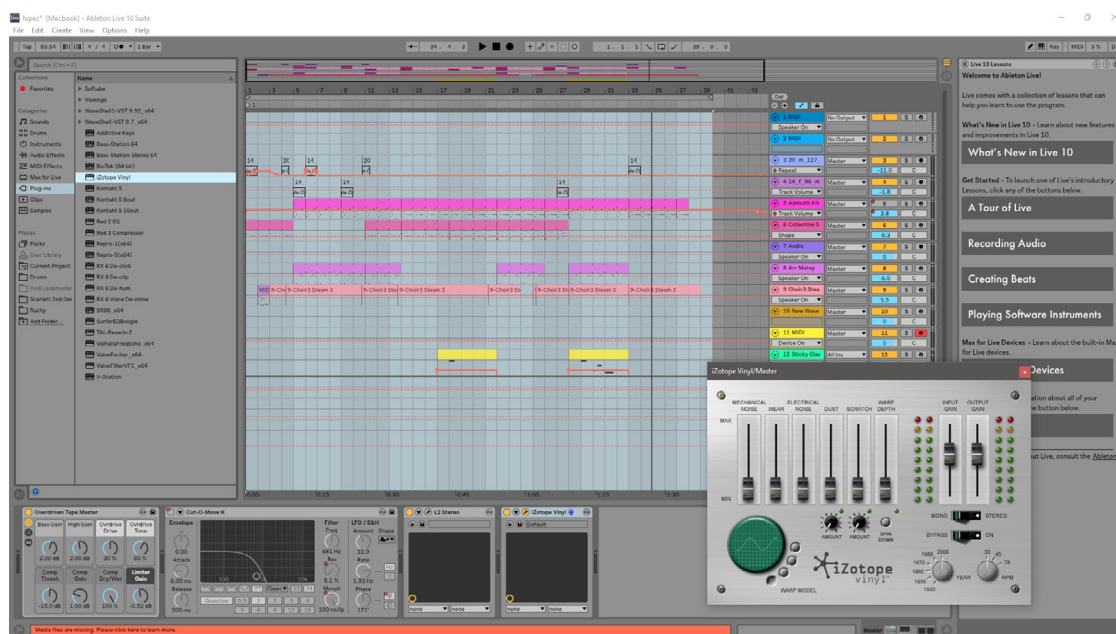
ABLETON LIVE 10 – SMYČKY KAM SE PODÍVÁŠ

Jako poslední uvedu Ableton. Tento program jde cestou, která mě svou hravostí a celkovým přístupem ke kreativní tvorbě velice inspiruje. Přitom neláká

jen ke hře, když člověk potřebuje zabrat. Obecně jde o program, který je velmi přátelský k live hraní, jamování, nebo jednoduše routování živých, analogových nástrojů s interními virtuálními nástroji a velmi variabilními efekty, čímž vzniká analogově digitální nástroj sám o sobě.

V reálném čase můžete velmi jednoduše vytvořit smyčku s elektrickou kytarou, potom do ní natukat bicí, následně připojit svoji modulární syntákovou sestavu, basovou linku a nakonec zesílit mikrofonem a nechat zpěvačku zazpívat vokál. To celé v reálném čase míchat a tvořit smyčky. Dále potom výsledný mix můžete balit do ozvěn, opět řetězově naroubovaných do sebe či tvořit jiné množiny a podmnožiny efektů. Kreativité se meze nekladou. Jestliže vlastníte nějakou instrumentální banku typu Spitfire Audio nebo Native Instruments, či pluginy (například od Waves Audio), není problém to všechno propojit do Abletonu a tím se celé hudebně zvukové monstrum ještě dále rozrůstá. Jistě, Logic Pro X i další routování také umí, ale Ableton je pro připojování a větvení přímo stvořen. Ableton můžete získat v základní verzi k nějaké už i levné zvukovce jako dárek, nebo si můžete koupit plnou verzi zhruba za jednou tolik co stojí Logic X. Spustíte jej jak na Macu tak ve Windows. Dají se propojit i s iPadem.

Výsledný mix můžete balit do ozvěn, opět řetězově naroubovaných do sebe či tvořit jiné množiny a podmnožiny efektů. Kreativité se meze nekladou.

Když si tohle člověk uvědomí, nakonec mu postačí pro pohodlnou a plnohodnotnou profesionální práci nástroje dva. „Kreativní DAW“ a „Technický DAW“.

ZÁVĚR

Rozhodně jsem neuvedl všechny DAW a všechny cesty, které jsou v dnešní době možné. Například takové řešení jako Cubase, Nuendo, Samplitude, Sound Forge nebo Vegas. Není to ale důležité. V každém DAW můžete zvukové stopy, tzv. tracky, vrstvit jako dort na sebe, a v každém máte virtuální mixpult. Když člověk pochopí tento základní princip, směle může po prvním rozkoukání pracovat v kterémkoliv DAW.

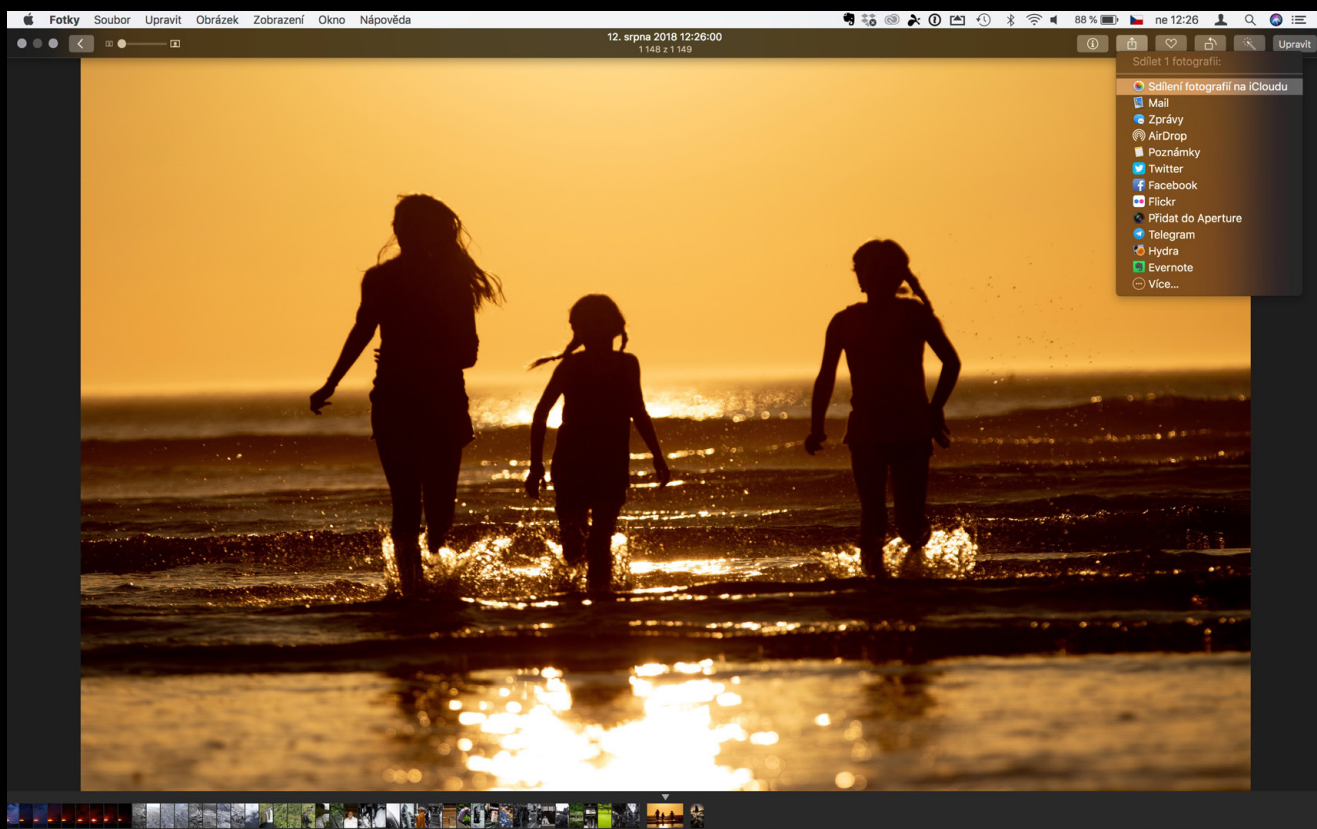
Je ale velmi důležité si uvědomit, že existují dva základní druhy zpracování zvuku. Buď editujete destruktivně, takže jakoukoliv změnu, kterou provedete, přímo zapisujete do daného zvukového souboru, nebo provádíte editační změny nedestruktivně, ale musíte daný projekt exportovat neboli provést bounce celého projektu, vybrané stopy či úseku. Některé DAW kombinují obojí. Každá cesta má svoje a hodí se pro jiný druh práce. První cesta je rychlá, ale po editaci a uložení je změna nevratná, u cesty druhé je samotný export kolikrát velmi zdoluhavý a otravný. Ovšem možnost zpětné opravy editace je velmi pohodlná a často i nezbytná.

SESTUP

Jak se tak koukám, slunce už je dost vysoko. Svačina hezky klesá po žebříčku až do žaludku. Měl bych již také sestoupit z krajiny ticha dolů do údolí. Chvilí ještě pozoruji orla, jak krouží nad dolinou pode mnou, a vychutnávám si jeho jemné, skalními stěnami izolované, hvízdání. Posbírám si všechny své nástroje, které jsem pro dnešní výstup potřeboval, a ty budou při sestupu cinkavě spát v batohu na mých zádech. Nemějte strach, v dalších dílech budu opatrně vytahovat jeden nástroj za druhým, aby se vám v hlavě nepomíchaly. Jedno bych byl rád, abyste si v hlavě potrhli. Není univerzálního nástroje. Některý se hodí především pro muzikanty, jiný spíše pro postprodukci a vyložení zvukovou editaci. Jedny jsou totiž pro kreativní inspiraci a tvorbu, druhé spíše pro technické úkony a kreativitu přenechávají čistě na nás, nebo na umělci kterému pomáháme s rozením jeho vlastních nápadů. Když si tohle člověk uvědomí, nakonec mu postačí pro pohodlnou a plnohodnotnou profesionální práci nástroje dva. „Kreativní DAW“ a „Technický DAW“.

Přeji ničím nerušený stereofonní den, a užívejte si ho plnými doušky v nekomprimovaném datovém toku.

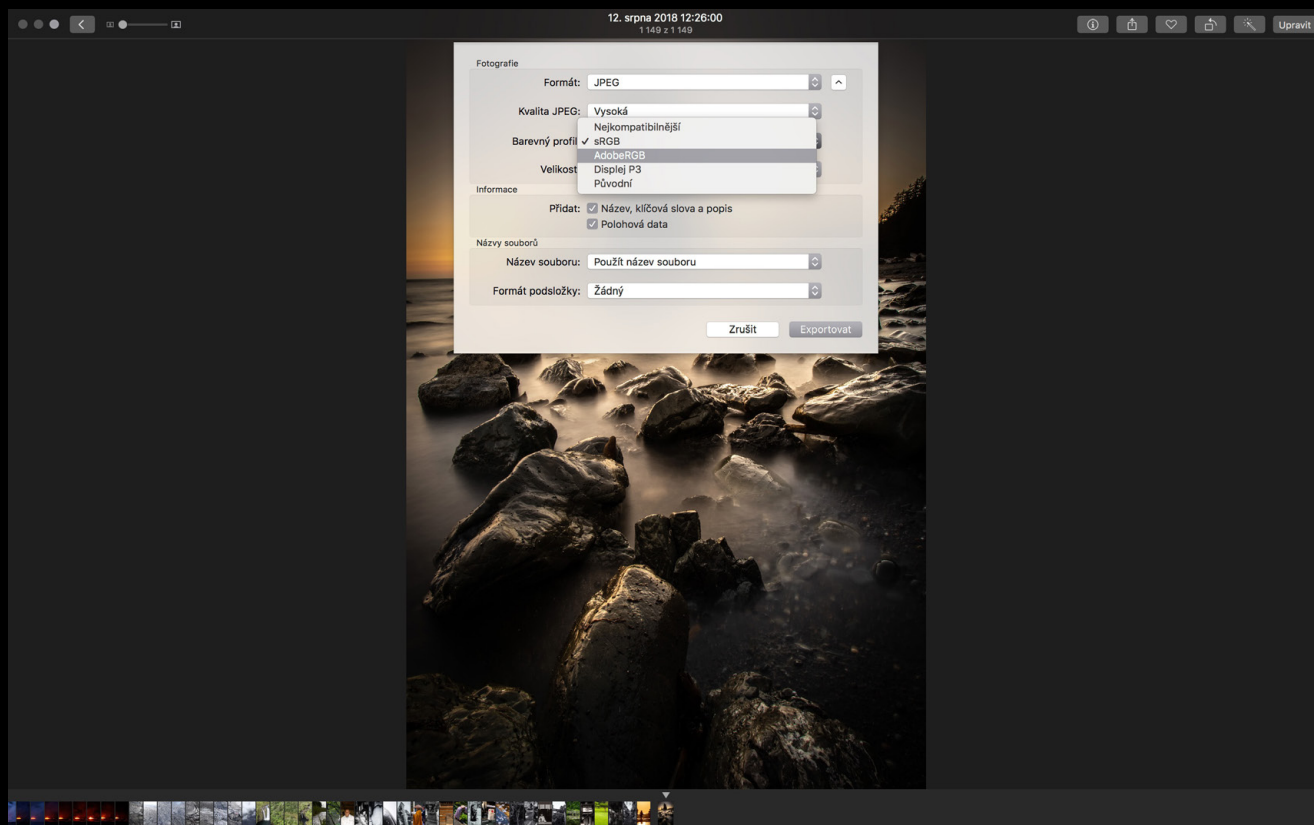

Apple fotky #12: Snímky vždy po ruce

Magazín ■ Jan Březina

Vše jednou končí a to platí i pro náš seriál o Apple Fotkách. V posledním dílu se podíváme na sdílení, export a obecně přístup k fotografiím, které máte uloženy v knihovně. Apple propojil knihovnu, operační systém a všechny aplikace do jednoho nádherně jednoduchého celku.

PROČ BY MĚLY FOTOGRAFIE ZŮSTAT V KNIHOVNĚ

Přístup k archivaci fotografií je v Apple Fotkách jiný, než je tomu u většiny starších programů. Pokud jste byli zvyklí snímek otevřít, upravit a následně uložit upravenou verzi, tak mám pro vás skvělou zprávu. S Apple Fotkami se vaše práce zjednoduší. Fotky do knihovny nainportujete, můžete s nimi kdykoliv provádět jakékoliv úpravy a co je velice důležité, snímky by v knihovně měly natrvalo zůstat. Důvodů je hned několik.

V první řadě knihovna v sobě uchovává originální fotografii a všechny úpravy v nedestruktivní podobě. Cokoliv můžete kdykoliv změnit, upravit, předělat a nemusíte se bát zhoršení kvality snímků, ztráty fotografií nebo třeba přepsání si velké fotografie jejím náhledem. Apple vždy v knihovně uchovává snímek v té nejlepší možné kvalitě.

Pokud narazíte na kapacitní omezení vašeho počítače, lze knihovnu snadno přesunout na větší úložiště, nebo využít iCloud, který sám zajišťuje optimalizaci úložiště s tím, že plná kvalita snímků je vždy uložena u Applu. Máte tak do budoucna opět výrazně jednodušší péči o svůj archiv.

Druhým důvodem, proč fotografie nechat v knihovně, je dlouhodobé udržení pořádku ve fotografiích. Pokud snímky zůstanou v knihovně a využíváte iCloud, tak máte všechny své fotografie dostupné ve všech aplikacích na všech svých zařízeních, aniž byste museli cokoliv ručně přenášet, nastavovat, importovat či exportovat. Nevznikají duplikáty, nehrozí ztráta fotografií atd.

PŘÍSTUP K FOTOGRAFIÍM Z KNIHOVNY

Knihovna fotografií je prostřednictvím operačního systému (macOS i iOS) přístupná všem aplikacím, které máte nainstalovány. Operační systém se postará nejen o vyhledávání fotografií v knihovně, ale i o jejich případný převod a optimalizaci pro danou fotografii. Pokud máte v knihovně uložené obrovské RAW fotografie a rozhodnete se jich několik vložit do emailu, systém sám provede jejich převod do formátu JPEG a případně i zmenšení na velikost vhodnou pro odeslání emailem.

V aplikacích naprogramovaných přímo Apple, jako je email, iWorks, iMovie nebo třeba Final Cut Pro X, je přímo samostatné tlačítko pro přístup k fotografiím a videím uloženým v knihovně Apple Fotek. Když na něj kliknete, otevře se dialog

s náhledy fotografií, ve kterém najdete i všechny okamžiky, složky, alba, chytrá alba a vzpomínky. Můžete zde vyhledávat i podle objektů, rozpoznávaných osob, míst nebo třeba data pořízení snímků. Když najdete hledaný snímek, stačí jej myší přetáhnout kam potřebujete a operační systém se sám postará o vše ostatní.

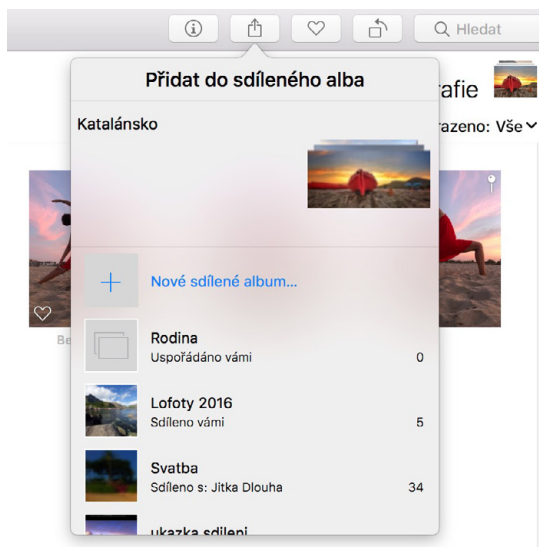
Ani u aplikací, které nemají vestavěný media explorer, nejste od knihovny fotografií odříznuti. Stačí v menu najít položku pro vložení souboru a v levém menu dialogového okna dorolovat zcela dolů, kde je položka Fotografie. Protože o vkládání se stará Finder, zajistí vám přístup do knihovny fotografií i v aplikacích, které nebyly nativně naprogramovány pro Mac.

Pokud máte rádi práci s myší, můžete fotografie do aplikací přetahovat myší přímo z Apple Fotek, ale dávejte si pozor na jejich kvalitu. Některé aplikace přes drag and drop přenášejí pouze zmenšené náhledy snímků.

SDÍLENÍ FOTOGRAFIÍ

Pokud potřebujete fotografie sdílet s přáteli, rodinou nebo třeba na sociálních sítích, Apple fotky mají buď tlačítko sdílet nebo můžete využít v menu položku Soubor – Sdílet.

První možností je sdílení prostřednictvím iCloudu. Stačí vybrat fotografie a zvolit Soubor – Sdílení –

Pokud chcete tyto parametry nastavit ručně, musíte sáhnout po exportu.

EXPORT SNÍMKŮ

Jak jsme si vysvětlili výše, export by měl sloužit pouze k odeslání fotografií například na tisk či odevzdání jiným uživatelům. Export vždy vytváří kopii snímků, které zůstávají v knihovně v plné kvali-

Pokud chcete sdílet fotografie konkrétním uživatelům, aniž by byly uloženy na internetu, můžete využít Airdrop, iMessage nebo Email. Nechybí ani sociální síť.

Sdílení fotografií na iCloudu. Fotky vám dají možnost k fotografiím přidat komentář a vložit je buď do nového nebo stávajícího alba na iCloudu. pro jednotlivá alba pak můžete nastavovat, kdo k nim má přístup. Uživatelé, kteří mají Apple produkty uvidí sdílené album ve své aplikaci Apple Fotky v sekci Sdílené. Uživatelé ostatních operačních systémů mají k albům na iCloudu přístup přes web.

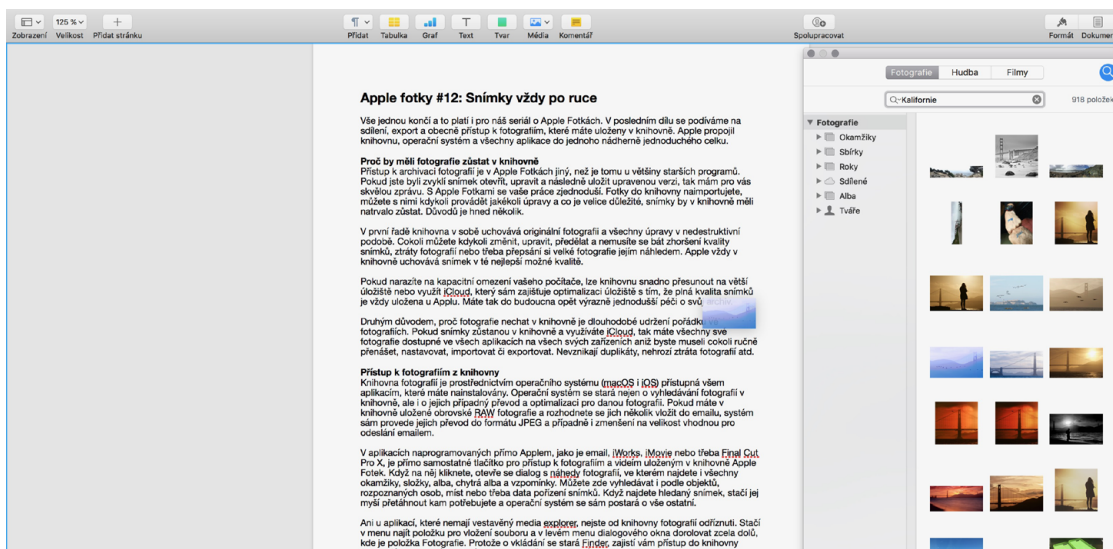
Pokud chcete sdílet fotografie konkrétním uživatelům, aniž by byly uloženy na internetu, můžete využít Airdrop, iMessage nebo Email. Nechybí ani sociální síť Facebook, Twitter, Flickr, případně pomocí položky Více na konci menu můžete přidat další.

V neposlední řadě lze sdílení využít pro odeslání fotografií do vybraných grafických aplikací. Apple v případě sdílení vždy sám a automaticky určuje v jakém formátu a rozlišení se snímkem odešlou.

tě. Na rozdíl od sdílení je to uživatel, který ručně nastavuje parametry a kvalitu exportu.

Postup je jednoduchý. Nejprve označíte fotografie, které chcete exportovat a následně v menu zvolíte Soubor – Exportovat. Pokud chcete exportovat upravenou podobu snímků, zvolte variantu Exportovat fotografie. Volba Exportovat nezměněný originál umožňuje vykopírovat z knihovny snímky v té podobě, v jaké byly importovány, tedy bez všech úprav.

Při exportu snímků včetně úprav následuje volba formátu (JPEG, TIFF, PNG), kvality (komprese nebo bitová hloubka), barevného profilu (sRGB, AdobeRGB, P3) a rozlišení. V případě rozlišení můžete zvolit buď přednastavené hodnoty malá, střední, velká, plná velikost anebo nastavit ručně Vlastní rozlišení. Při exportu můžete vypnout ukládání názvu, klíčových slov, popisku a polohové informace. Poslední sekce dialogu umožňuje změnit

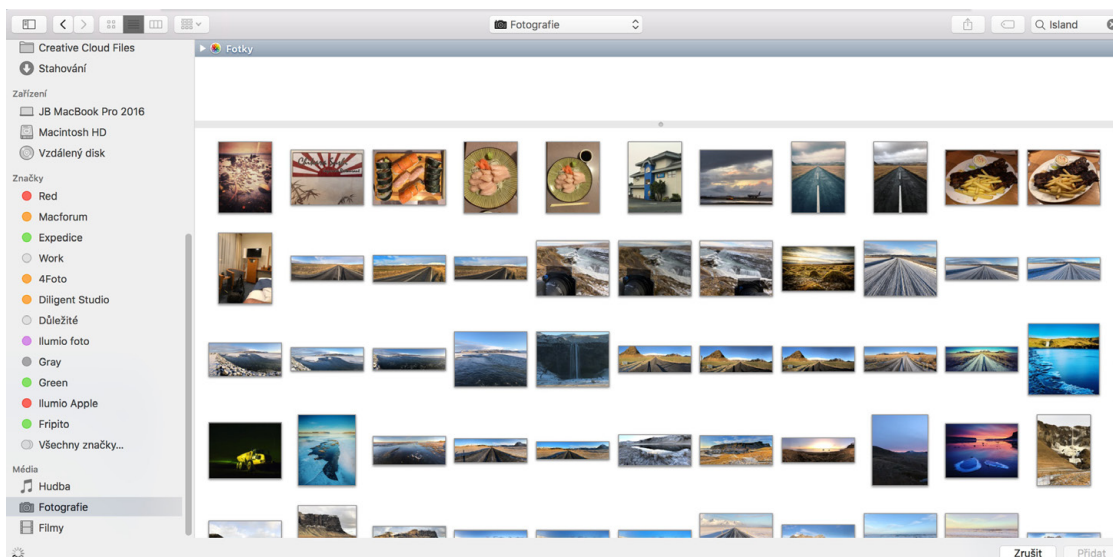
pojmenování exportovaných souborů, případně je rozřadit do podadresářů podle struktury alb v knihovně.

ZÁVĚR

Apple Fotky jsou rychlé, přehledné a překvapivě propracovaný nástroj pro organizaci a úpravu fotografií. V tomto seriálu jsme si popsali všechny

jejich základní funkce a hlavně postupy. Pokud byste se chtěli o práci s Apple Fotkami dozvědět víc, do konce roku připravujeme vydání první české knihy, která bude rozšířenou verzí tohoto seriálu a přinese jejich podrobnější popis a víc detailních postupů z praxe. Případně se můžete přihlásit na některý z kurzů, které pořádám pod hlavičkou sesterské společnosti Ilumio. [iP](#)

Export vždy vytváří kopii snímků, které zůstávají v knihovně v plné kvalitě. Na rozdíl od sdílení je to uživatel, který ručně nastavuje parametry a kvalitu exportu.

(NEXT

```
✓ class CloudKitRecordEncoderTests: XCTestCase {
39
✓   func testComplexPersonStructEncoding() {
41       do {
42           let record = try CloudKitRecordEncoder().encode(Person.rambo)
43
44           XCTAssertEqual(record.recordType, "Person")
45           XCTAssertEqual(record["name"] as? String, "Guilherme Rambo")
46           XCTAssertEqual(record["age"] as? Int, 26)
47           XCTAssertEqual(record["website"] as? String, "https://guilhermerambo.me")
48           XCTAssertEqual(record["isDeveloper"] as? Bool, true)
49
50           guard let asset = record["avatar"] as? CKAsset else {
51               XCTFail("URL property with a file URL should encode to a CKAsset")
52               return
53           }
54
55           XCTAssertEqual(asset.fileURL.path, "/Users/inside/Pictures/avatar.jpg")
56       } catch {
57           XCTFail("encode() should not throw. Error: \(String(describing: error))")
58       }
59   }
60
61 }
```

[" "])

